



Kakav festival — takva ploča

Dokora će se prodavati album, snimljen prilikom ovogodišnjeg pop-festivala u Ljubljani. Bit će to drugo po redu izdanje te vrste, nakon LP-ploče s prvog „Boom“ festivala.

Dobro zamišljena smotra domaćih pop-glazbenika u Ljubljani već se lanijske godine pokazala neozbiljnom, što ilustrativno pokazuju i snimke, tada nači-

njene. Pa, iako smo njima dobili možda najautentičniji dokument postojanja jugoslavenske pop-glazbe, bilo bi, izgleda, bolje da ga uopće i nije, budući da iole pristojnija razina kvalitete sasvim izostaje. Vjerovalo se kako ovogodišnje izdanje festivala može donijeti stanovite promjene na bolje, no i ovaj put ništa od očekivanoga. Prema tome, ni drugi „live“ album s „Booma“ ne možemo proglasiti mnogo vrijednijim od prvoga.

Jedina njegova prednost nad onim što se 20. i 21. travnja čulo u dvorani „Tivoli“ jest neusporedivo bolja kvaliteta zvuka. Naime, festivalski je razglas bio toliko slab, da mnogi posjetitelji nisu mogli čuti što se na pozornici zbiva, te mu se sada pruža prilika za to — dakako, uspije li se prisjetiti izvornih izvedbi. Uostalom, još su se prošle godine mnogi glazbenici žalili kako na ploči prvi put čuju vlastito muziciranje i stvarnu njegovu kvalitetu.

Što se ovogodišnje selekcije tiče, ona vjerojatno nije mogla biti bolja, jednostavno stoga što snimljeni materijal nije pružao mnogo mogućnosti odбира, zbog (uglavnom) loših interpretacija. Osim poznatih i korektnih Yu-grupe i Srce (Ljubljana), te nešto lošije Time, ploča donosi snimke Srđana i Buce (na festivalu gotovo nezamijećenih), Zdenke Kovačićek, čije vokalne egzibicije često graniče s kičom — usprkos njenih glasovnih sposobnosti, te niza manje poznatih ansambala (Ave, 777, Jutro, Rock express) među kojima ima i promašaja (npr. „Mala noćna muzika“ u rock obradi, kao u doba ranog beata).

Riječju, ploča s „Booma“ odaje prilično vjernu sliku zbivanja s pop-festivala '73, a pritom odlično oslikava prosjek domaće „progresivne“ pop-glazbe.